

Η Θεία Σοφία κατά τη δημιουργία του κόσμου

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=85984>]

Ο Μωυσής όμως δικαιολογημένα δεν μίλησε έτσι· ούτε βέβαια ήταν λογικό να δώσει στερεά τροφή σ' εκείνους, που έπρεπε ακόμη να τρέφονται με γά-λα. [...]Τώρα λοιπόν μάθαμε την αιτία της συγκαταβάσεως, και ότι μι-λώντας κατάλληλα στους ακροατές, καθοδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα, όλα τα παρουσίασε, εκριζώνοντας όλες μαζί τις αναφυόμενες σαν ζιζάνια αιρέσεις στην εκκλησία με το να πει· «Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη». [...]Πρόσεξε, ότι και από αυτόν τον τρόπο της δημιουργίας διαλάμπει η θεία φύση, διότι κάνει την δημιουργία αντίθετα προς την ανθρώπινη συνήθεια, αφού εξέτεινε πρώτα τον ουρανό και τότε άπλωσε κάτω από αυτόν την γη· προηγου-μένως την οροφή και ύστερα το θεμέλιο. Ποιός είδε; ποιός άκουσε; Διότι στην μεν ανθρώπινη δημιουργία δεν θα ήταν δυνατόν να συμβεί αυτό ποτέ· όταν δε ο Θεός προστάζει, στο θέλημά του υποχωρούν και υπακούουν όλα. Ας μην εξετάζουμε λοιπόν με τον ανθρώπινο λογισμό τα έργα του Θεού, αλλά οδηγούμενοι από τα έργα, ας θαυμάζουμε τον Δημιουργό. «Διότι οι άορατες τελειότητες του Θεού, λέει η Γραφή, αφ' ότου δημιουργήθηκε ο κόσμος, βλέπονται καθαρά εννοούμενες στα δη-μιουργήματα».

Εάν όμως θα επιμένουν οι εχθροί της αλήθειας λέγοντας ότι είναι αδύνατον να παραχθεί κάτι από το μηδέν, θα τους ρωτήσουμε· ο πρώτος άνθρωπος πλάσθηκε από χώμα ή από τίποτε άλλο; Οπωσδήποτε θα πουν, ότι από χώμα πλάσθηκε και θα συμφωνήσουν. Ας μας πουν λοιπόν, πώς από το χώμα έγινε η φύση της σάρκας. Διότι από το χώμα θα μπορούσε να γίνει πηλός και πλίνθοι και κεραμίδια και όστρακα· πώς λοιπόν έγινε η φύση της σάρκας; Πώς τα οστά, και τα νεύρα και οι αρτηρίες και το λίπος και το δέρμα και τα νύχια και οι τρίχες, και ενώ υπήρχε μία ουσία ποιότητες διαφόρων ουσιών; Αλλά σ' αυτά δεν θα μπορέσουν να απαντήσουν ποτέ. Και γιατί λέγω για το δικό μας σώμα; Για τον άρτο, που καθημερινά τρώμε, ας μας πουν, πώς, ενώ αποτελείται από ένα είδος, μεταβάλλεται σε αίμα και θερμότητα και χολή και διαφόρους χυμούς. Και αυτός μεν έχει πολλές φορές το χρώμα του σιταριού· το αίμα όμως είναι κόκκινο ή μαύρο. Εάν λοιπόν αυτά, που καθημερινά βλέπουμε, δεν θα μπορέσουν να μας εξηγήσουν ποτέ, βεβαίως πολύ λιγότερο δεν θα μπορέσουν να πουν για τα άλλα δημιουργήματα του Θεού.

Άλλα εάν και ύστερα από τόσες πολλές αποδείξεις θα επιμένουν, επειδή θέλουν να ενισχύουν τη δική τους φιλονικία, εμείς ούτε έτσι θα σταματήσουμε να λέμε πάλιν τα ίδια προς αυτούς· «Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη». Διότι αυτός μόνον ο λόγος είναι σε θέση να καταρρίψει όλους τους πύργους των εχθρών και να εκριζώσει από αυτά τα θεμέλια όλους τους

ανθρώπινους λογισμούς· και εάν θα θελήσουν αργά κάποτε να απομακρυνθούν από τη φιλονικία, θα μπορέσει να τους οδηγήσει στο δρόμο της αλήθειας.

«Η δε γη ήταν, λέει, άορατη και άμορφη». Για ποιό λόγο, πες μου, τον μεν ουρανό τον έκανε λαμπρό και τέλειο, τη δε γη παρουσίασε χωρίς μορφή; Δεν τα έχει κάνει αυτά τυχαία, αλλά, αφού κατανοήσεις τη δη-μιουργία του από το καλύτερο μέρος της κτίσεως, να μην αμφιβάλλεις καθόλου στη συνέχεια, ούτε να νομίσεις ότι αυτό έχει γίνει εξαιτίας της ελλείψεως δυνάμεως. Άλλωστε και για άλλο λόγο την έκανε χωρίς μορφή. Επειδή λοιπόν αυτή είναι και τροφός και μητέρα μας, και από αυτήν έχουμε πλασθεί και τρεφόμεστε, και αυτή γίνεται σ' εμάς και πατρίδα και κοινός τάφος και σ' αυτήν πά-λιν επιστρέφουμε, και απολαμβάνουμε τα πάρα πολλά αγαθά διά μέσου αυτής· για να μην την τιμήσει το ανθρώπινο γένος περισσότερο από την αξία της, εξαιτίας της αναγκαιότητας της ωφέλειάς της, την παρουσιάζει σε σένα πρώτα χωρίς μορφή και σχήμα, για να μην υπολογίσεις στη φύση της γης τις ευεργεσίες, που προέρχονται από αυτήν, αλλά σ' εκείνον, που την έφερε από το μηδέν στην ύπαρξη. Γι' αυτό λέει· «Η δε γη ήταν άορατη και άμορφη».

Ίσως αμέσως και από την αρχή στρέψαμε τη διάνοιά σας στα βαθύτερα νοήματα· γι' αυτό πρέπει να σταματήσουμε το λόγο σ' αυτό το σημείο, αφού παρακαλέσουμε την αγάπη σας να θυμάστε όσα είπαμε και πάντοτε να τα έχετε ζωντανά αποτυπωμένα στην μνήμη σας.

Διότι εάν τα θυμάστε αυτά και εκείνα που θα σπείρουμε αργότερα, θα δεχτείτε με μεγαλύτερη προθυμία και εμείς θα πούμε εκείνα, που χορηγεί η χάρις του Θεού, με περισσότερη προθυμία και αφθονία, όταν δούμε τη βλάστηση εκείνων, που ήδη σπείραμε. Επειδή και ο γεωργός όταν δει να φυτρώνουν οι σπόροι, εξετάζοντας με πολλή προθυμία τα χωράφια, σπεύ-δει γρήγορα να σπείρει και άλλους σπόρους.

(Ι. Χρυσοστόμου, Υπόμνημα στη Γένεση, Ομιλία Β΄-αποσπάσματα. Ε.Π.Ε τ. 2)